

och endast Keillan och två lillhök^{or}kar.
Dans, har jag aldrig tyckt om! Jag hade
ett längre samtal med Cassel förvarf
jag kunde bluta att vår sammanvaro
på Larö haft menliga följder. Dje är
nu så glad, alldeles som den tid då vi
hade så mycket gemensamt, jag kände
när jag dansade med honom att han
hade samma parfym, som jag det var
så förtjust uti. Han yrkade af alla
krafter på att vi skulle vara lika goda
vänner, som då, men lika goda vänner
kunna vi aldrig bli, mitt hjerta
är fullkomligt tillkommat för de
varma känslor, som jag då tyckte för
honom. Sedan dess har han älskat